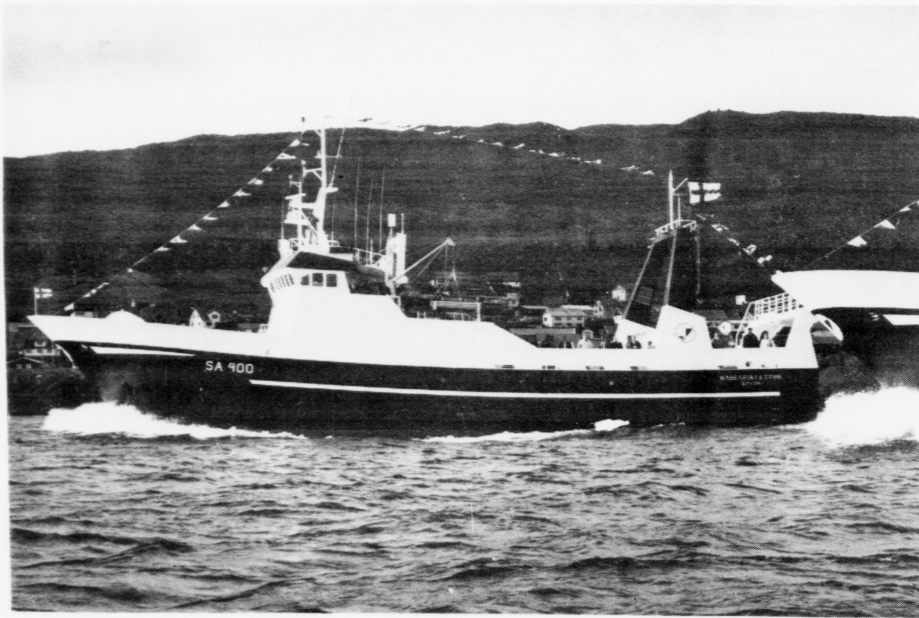


Høpisleyst at minka um stuðulin til fiskivinnuna í stórlopum

-Eg eri ikki fullsamdur í øllum, sum sagt var í ólavsøkurøðu løgmans á summum økjum. Eg eri ikki fullsamdur um, at orð hansara á fiskivinnuøkinum eru heilt á beinari leið. Tí, hóast aðalmálið sjálvandi er, at fiskivinnan skal hvíla í sær sjálvari, so er ikki rokkið á mál á hesum øki enn. Dagliga frætta vit um skip, sum fara av knóranum, og tað er ikki júst tekin um, at vinnan hvílir í sær sjálvari.

Tí er tað eisini høpisleyst at minka um hin sonevnda stuðulin í slíkum stórlopum, sum eg havi fatan av, at ætlanin er. M.a. hetta segði javnaðartingmaðurin úr Skopun Jógvan Adolf Johannesen undir viðgerðini av ólavsøkurøðu løgmans. Hann segði annars:



Ynskja menn veruliga at vit skulu aftur í ta gomlu tíðina hvat fiskiforum viðvikur spyr Jógvan Adolf Johannesen. Á myndini síggja vit eitt av teimum nýggju fornum í flotanum, Hádegisklett

Tað var hin kendi herforarin Hannibal úr Karthago, sum í árinum 218 fyrri okkara tíðarrokning segði tey tiltiknu orðini: »Einki er ómøguligt«. Eg haldi, at hesi orðini hókandi kunnu nýtast í ta sambandi, at tveir so argir mótstøðuflokkar sum javnaðarflokkurin og fólkaflokkurin, tóku ta avgerð, at teir skuldu gera samgongu og fáa sum frægast burtúr — samfelagnum at gagni.

Eg kann í hesum sambandi skoyta uppi, at eingin eigur at trúgva at javnaðarflokkurin gjørdi

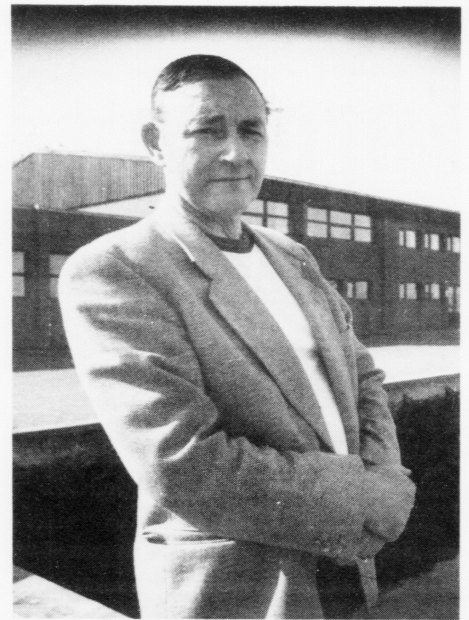
hetta av alski til fólka flokkinn — ella øvugt. — Men, júst hetta, at hesir argastu figgindar á okkara heimliga politiska vígvølli kundu finna saman, visir sanniliga, at einki er ómøguligt! Tí hvør kundi trúð ella imyndað sær, at vit í javnaðarflokkinum kundu fáa frøgari burtúr saman við fólkaflokkinum enn við hinum flokkunum — teimum, sum nú sita í andstöðu!

Hetta er ófatiligt; men soleiðis er tað, hóast ikki allir hava skilt, at soleiðis er! Men tað koma tey at skilja — tí ivist eg ikki!!

Men at hetta kundi bera til, eru núverandi andstöðuflokkar sjálvandi ikki so fegnir um. Nei, tað sviður eitt sindur í eygunum, og hesin sviðin kemur týðiliga til sjóndar í teirri umtalu, sum teir geva lögmanfrægreiðingini á ólavsøku í ár, sum er til viðgerðar her í dag. Háðandi visa teir á, at lögmaður í somu røðu bjóðar andstöðuni vælkommin at vera til saman við samgonguni at gera nakað gagnligt foroyksku tjóðini at frama!

Men hesari útrættu hond geva teir als ikki gætur; men fyrri at fjala

egið máttloysi siga teir, at hetta er veikleiki — ein roynd hjá lögmanni at snúgva sær undan ábyrgd, og istaðin leggja hana ella partar av henni yvir á andstöðuna. Sjálvandi kunnu vit dystast um, hvørt hetta er veikleiki ella ikki; men tilíkur orðaleikur tæinir ongum endamáli, tí hetta er sanniliga ikki veikleiki — tvørtur ímóti — hetta er styrki og als eingin roynd at snúgva sær undan ábyrgd. Annars haldi eg at andstöðan hevur eina heilt margháttliga uppfatan móttvegis landi og fólki



um hon veruliga heldur, at hon onga ábyrgd hevur. Annað er, at eg trúgvi als ikki, at andstöðan vil vera við til at taka tey tøk, sum eru neyðug fyrri at venda gongdini í hesum landi. Var tað ikki tí, at teir mynstraðu av?

Tað var so rámandi sagt, at henda samgongan hevur sett sær fyrri at gera tað, sum gerast skal fyrri at betra um korini hjá tí fólki, sum býr í hesum landi. Tað var eisini so rámandi sagt, at eingin flokkur her kundi siga seg at vera uttan skuld í stöðuni, sum er ikomin. Her var í hvussu so er onkur, sum tordi at siga tingini júst sum tey skuldu sigast, og ikki royndi at skáka sær undan ábyrgd við at billa fólki inn, at hansara flokkur onga skuld hevði í skilinum — ella óskilinum — sum ikomið er!

Men tíverri fyrri summar — og tíbetur fyrri onnur — eru tað enn tveir flokkar her í tinginum, sum tykjast at hava vilja og áráði at taka avleiðingarnar av gjørdum mistøkum, og tað eru teir, sum nú eru í samgongu — arvafiggindarnir — sig so, at nakað er ómøguligt!

Og eg skal eisini í hesum sambandi gera fullkomiliga greitt, at so leingi sum tær avtalur, ið gjørdar vóru, meðan landsstýrissamráðingarnar fóru fram, verða hildnar — hugsi eg, at vit allir í samgonguni kunnu vera samdir um at samgongan heldur. Tí samarbeiði byggir altíð á álit á tann, ein samstarvar við!

Eg eri ikki fullsamdur í øllum, sum sagt var í ólavsøkurøðu løgmans á summum økjum. Eg eri ikki fullsamdur um, at orð

Jógvan Adolf Johannesen, tingmaður: -Tað er eingin orsök til, at vit í samgonguni fara at stiga í fótafetini hjá teimum andstöðummonnum og kvinnum, sum vilja forkoma teimum pørtum av fiskiflota okkara - sum dugur er í - og sum kunnu bjóða okkara fiskimonnum eina tilveru, sum eru fiskimonnum verdug.

hansara á fiskivinnuøkinum eru heilt á beinari leið. Tí, hóast aðalmálið sjálvandi er, at fiskivinnan skal hvíla í sær sjálvari, so er ikki rokkið á mál á hesum øki enn. Dagliga siggja vit í bløðunum, hvussu skip, og aðrar fyrirtøkur, sum hava við fiskivinnu at gera, fara av knóranum, og tað er júst ikki tekin um at vinnan hvílir í sær sjálvari.

Tí er tað eisini høpisleyst at minka um hin sonevnda stuðulin í slíkum stórlopum, sum eg havi fatan av, at ætlanin er.

Tað er eingin orsök til, at vit í samgonguni fara at stiga í fótafetini hjá teimum andstöðummonnum og kvinnum, sum vilja forkoma teimum pørtum av okkara fiskiflota — sum dugur er í — og sum kunnu bjóða okkara fiskimonnum eina tilveru, sum er fiskimonnum verdug.

Enn einaferð hava summi úr andstöðuni, m.a. háttvirdi tingmaður Heine O. Heinesen, drigið fram ta gomlu og slitnu plátuna um tað mikla oyðingarverk, sum samtrólar fremja á okkara sjóki, og vísti í hesum sambandi á, at hansara flokkur hevði verið fyrri at forbjóða hesum skipabólki studning.

